

DWARS Bijdrage van de OAR voor okt. 2018

'Stadsdeel Oost is springlevend' zei Maarten Poorter in een vraaggesprek dat Arie van Tol met de 'niet gekozen, maar benoemde' stadsdeelvoorzitter van ons stadsdeel had. (zie Dwars door de Buurt no 202). Maarten heeft gelijk. Er gebeurt in Oost heel veel en er wordt door Maarten en zijn twee andere benoemde bestuurders hard gewerkt. Maarten en ook wij zijn echter helemaal niet blij met het nieuwe bestuurlijk stelsel in Amsterdam en dat geldt denken wij, voor bijna iedere Amsterdammer.

Het nieuwe stelsel.

Amsterdam wordt nog steeds ingedeeld in 7 stadsdelen. Die stadsdelen zijn nu in gebiedsdelen opgesplitst. In Oost zijn dat er 4: Indische Buurt plus Oostelijk Havengebied, Oud-Oost, Watergraafsmeer en IJburg plus Zeeburgereiland. Bij de verkiezingen in maart j.l. konden wij niet alleen de leden van de gemeenteraad kiezen, maar wij kregen ook een stembiljet voor het kiezen van een stadsdeelcommissie.. Deze commissie bestaat in Oost uit $4 \times 4 = 16$ lokale politici die over zaken betreffende het eigengebiedsdeel maar ook over zaken die het stadsdeel als geheel betreffen een advies kunnen geven. Het stadsdeelbestuur Oost zal zo'n advies zonodig voorzien van commentaar doorsturen naar het Amsterdamse Bestuur in de Stopera of bij het continueren van staand beleid zelf trachten uit te voeren. Maarten Poorter denkt dat in de praktijk er wellicht niet zo veel verschil is met wat er eerder in de stadsdelen veelal in overleg met buurtgroepen of andere betrokkenen werd geregeld, maar er zijn in de stad ook veel mensen, die een 'benoemd bestuur' en een 'adviserende commissie' wel iets anders vinden dan de gekozen stadsdeelraad en gekozen bestuurders met eigen bevoegdheden.

Geen dubbel werk.

De bedoeling van het nieuwe stelsel is, dat er geen dubbel werk meer plaats vindt. Vroeger werd er veel eerst in een stadsdeel bediscussieerd en besloten om daarna in de gemeenteraad opnieuw aan de orde te komen. Dat is verleden tijd. Alle belangrijke beslissingen worden nu in de Stopera genomen en de uitvoering daarvan kan dan wellicht in een stadsdeelcommissie worden geregeld. Maar wel volgens de in de Stopera opgestelde richtlijnen.....

Optimale democratie ?

De bedoeling is ook, (stelt de nieuwe coalitie) dat burgers meer uitgenodigd worden om mee te denken en dat nieuwe waardevolle gedachten via de overleggen op stadsdeelniveau of op gebiedsdeelniveau bij het gemeentebestuur terecht komen. Een vorm van democratie van onderop, maar het is de vraag of dergelijke gedachten wel terecht komen bij de politici in de Stopera. Gaan burgers met een plan of met kritiek op hetgeen er in de Stopera wordt voorgesteld wel naar de overleggen in het gebiedsdeel of stadsdeel? De praktijk leert, dat velen meer verwachten van het direct inspreken bij de betreffende commissie op het stadhuis. Daar zijn bij sommige commissies nu wel 20 sprekers! Iedereen raakt daardoor gefrustreerd. Van optimale democratie is dus geen sprake.

Een voorbeeld van wat er speelt.

In de gemeenteraad is besloten om het 'gemengd wonen' in de gehele stad in stand te houden. In alle 22 gebiedsdelen moet daarom minstens 35% van de woningen tot de sociale sector behoren en dus een huur hebben van hooguit 710 euro per maand. Maar op het Zeeburgereiland wordt die 35% niet gehaald. Dus moet er, stelt een bewonersgroep van het Zeeburgereiland, een inhaalslag komen. In de plannen voor de Sluisbuurt willen zij, dat er aanzienlijk meer goedkope woningen opgenomen worden dan nu lijkt te gebeuren. Van hoge slanke torens kan dan geen sprake zijn, want hoogbouw is extra duur in het bouwproces, en vraagt van de bewoners ook hoge bijkomende kosten. De gemeente lijkt die afspraak over de 35% sociale sector echter niet zo belangrijk te vinden. Vanwege het tekort aan bouwgrond wil men wellicht toch de hoogte in. Maar is dat echt nodig? Bijgaand overzicht afkomstig uit een recent rapport van de Raad voor de leefomgeving en infrastructuur, geeft weer hoe ook bij een forse dichtheid (75 woningen per ha) toch ook, (of juist wel) zonder hoge torens een levendige en ook leefbare en betaalbare buurt kan worden gerealiseerd. Het zal u niet verbazen, dat op het Zeeburgereiland het middelste ontwerp favoriet is. Hoe deze discussie afloopt is niet te voorspellen.....

De stroom insprekers op het stadhuis.

Botsende inzichten zijn er in onze stad te over. Zo'n groep mensen, die een waakhondfunctie hebben en de (woningbouw)plannen in de gaten houdt is goed bezig. Dat geldt trouwens voor nageboeg alle groepen, die zich aanmelden voor de inspraak tijdens de commissievergaderingen in de Stopera. Er moet eerder en serieuzer met deze mensen die komen inspreken over wat de stad mist of teistert, overleg zijn. Dus meer aandacht voor: het tekort aan betaalbare woningen, de aantasting van het groen, de wantoestanden bij de Hulp bij het Huishouden en andere WMO-voorzieningen, de slechte luchtkwaliteit die onze gezondheid aantast, de overlast die het toerisme veroorzaakt, etc, etc, . Daarbij moet wel onderscheid worden gemaakt tussen zaken die in een specifieke buurt aan de orde zijn en al die andere kwesties die ons allemaal in stad en regio aangaan.

Ons voorstel.

Wij denken dat de stad en het stadsbestuur behoefte hebben aan veel meer gedeelde inzichten. Daartoe zou een avond in de week vastgelegd moeten worden voor een openbaar debat in een goed bereikbare zaal, die toegankelijk is voor iedereen en waar een aangekondigd heet hangijzer of ander voor de stad dringend probleem wordt besproken. De volgorde van de te bespreken onderwerpen, wie er de inleidingen van hooguit tien minuten houden en wie er namens het bestuur van de stad de gelegenheid krijgt om te reageren etc., ligt in handen van een onafhankelijke breed samengestelde organisatiegroep van burgers die na een jaar worden afgelost door weer andere burgers. Deze groep zou een afspiegeling van de bevolking moeten zijn. Dat vergt samenwerking. Wij ouderen denken al enige tijd na over het oprichten van een ouderenplatform met een zeer brede samenstelling. Uit zo'n platform zou een afvaardiging van ouderen naar de geschetste organisatiegroep

kunnen worden gestuurd. Kortom: ook voor ons ouderen geldt: stadsdeel Oost is springlevend, maar wij willen ook een springlevende stedelijke democratie.